

O plánech, financích a čase

Končí prázdniny a my vstupujeme do nové sezony. Jako již mnohokrát. Vždy to svádí k úvahám o budoucnosti, k předsevzetím a podobně. To o čem bych rád napsal s tím souvislost to má i vzájemnou.

Jedním z našich plánů, v souvislosti se snahou vybudovat silnou a skutečně nezávislou Národní společnost ČČK, je zvýšit vlastní samofinancování, vytvořit trvalé zdroje finančních příjmů.

Kdesi na počátku našeho snažení jsem objížděl naše západní červenokřížské sousedy a urputně vyzvídal. Jak to děláte? Jak získáváte finanční prostředky? Měl jsem seriál asi čtyřicet otázek, kterými jsem je přiváděl někdy v úžas, někdy k nepřítetnosti. Dnes se ty informace zdají být samozřejmostí, tehdy to bylo trochu jinak. Samozřejmě, až na drobné výjimky. Také získávají na něco peníze formou grantů od státu, měst, EU. Také pořádají sbírky. Ale také normálně podnikají a to i v oblastech, které se i dnes u nás zdají být nemyslitelné. Obchodní společnosti Německého případně Rakouského červeného kříže zajišťují dopravní zdravotní služby, transfúzní službu včetně zpracování krve a plazmy, služby pro seniory a další. Turecký červený púlměsíci vlastní a provozuje 15 hotelů.

My jsme v rámci našeho ekonomického vývoje, myslím tím ČČK, již také zkusili ledacos. Od prodeje čajů, masáží apod. jsme již dospěli k pochopení, že máme vlastní programy a nabídku služeb, které lze nabízet za úplatu. Musíme

je nabízet podle zájmu, na profesionální úrovni a těm, kteří na to mají. Především proto, abychom pak měli možnost pomáhat těm, kteří to potřebují a na něco prostě nemají.

Nemůžeme stále spoléhat jenom na příliv peněz z dotačních programů. Rozhodují o nich momentálně vládnoucí politická uskupení, spíše než podle potřeb lidí, tak podle potřeb státního rozpočtu. Nemůžeme spoléhat jenom na sbírky. Občané jsou unaveni velkým množstvím sbírek na všechno možné, které může vyhlásit kdokoli a kdykoliv.

Donátoři z řad podnikatelů se zatím stále raději orientují na sport, královny krásy a vůbec vše, co nepřipomíná neštěstí, nemoc, stáří.

Musíme tedy stále rozvíjet naše programy a musíme se naučit je také prodávat. Abychom mohli naplňovat poslání Červeného kříže a neocitli se náhle v situaci, že potřebujeme sami pomoc. To vše musíme dělat plánovitě, na profesionální úrovni a včas.

Některým OS ČČK se to daří již delší dobu. Jako příklad uvedu OS ČČK Mladá Boleslav.

Úřad ČČK pracuje na dokončení areálu pro seniory v Praze na Bílé hoře. Bude poskytovat nejen ubytovací, ale i řadu dalších služeb. Po dokončení zde bude majetek značné hodnoty a zdroj významných příjmů na podporu činnosti ČČK. Pro jeho výstavbu a provoz byla zřízena obchodní firma „ČČK servis s.r.o.“. Hlavním důvodem byla skutečnost, že v Čechách humanitární organizace musí platit daň z přidané hodnoty i přesto, že vše

vrací do vlastní činnosti. Tímto způsobem se snad podaří daňovou zátěž výrazně snížit a zajistit trvalý slušný příjem pro ČČK.

Je nezbytné, aby všechny OS ČČK, které to myslí vážně i s vlastní budoucností, pracovaly na zajištění své finanční nezávislosti. Máme již dostatek i vlastních zkušeností, nezbývá než je použít a začít pracovat.

S tím vším souvisí i blížící se přechod na krajské uspořádání. Jak budeme silní v nabídce programů, služeb. Jak budeme ekonomicky nezávislí, takové bude naše postavení v krajích. Zaznamenal jsem pochybnosti, zda něco neztrácíme tím, že nejsme v již vznikajících uskupeních různých organizací při krajských úřadech. Nemyslím si, že to je hlavní téma současné doby. Zkušenost ukazuje, že vždy tam, kde byla vidina peněz, vznikala různá současná, asociace, koordináční výbory. S jediným cílem utrhnout něco na své náklady, především provozní. Také ale se ukazují, že pak situaci stejně ovládne ten, kdo bude na trhu požadovaných služeb nejsilnější s nabídkou. To znamená množstvím, kvalitou, včasností, profesionalitou. Na tom musíme nyní pracovat.

Je nezbytné si uvědomit, že čas neplyne, ten přímo pádí. Pracujme proto nejen co nejlépe, promyšleně, efektivně ale také rychle.

Přeji vám jen to nejlepší, hodně odvahy i úspěchů.

JUDr. Jiří Procházka
ředitel Úřadu ČČK ■

AKTUÁLNÍ TÉMA

Principy humanitárního práva III.

Především díl seriálu Novin ČK byl věnován *principu rozlišování*, který stanoví, které objekty či osoby jsou přípustnými cíli bojové činnosti. Je zřejmé, že pouhé stanovení přípustného cíle by nebylo dostatečné, pokud by současně nebylo vyřčeno také jaké prostředky a způsoby boje jsou přípustné, tedy jaké zbraně mohou být použity a jakým způsobem může být bojová činnost vedena. Nemůže-li být cíl vybrán libovolně – pouze se snahou maximálně poškodit protivníka – nemůže být logicky dovoleno ani použití kterékoli zbraně či jakékoli metody boje. Přirozeně navazující zásadou je tedy princip, který zní:

Výběr způsobů a prostředků vedení boje není neomezený – zejména musí zaručit omezení útoku jen

na vojenské cíle a předcházet zbytečným zraněním.

Historie této zásady je velmi stará – již ve starověku vznikl obyčej zapovídající např. užívání otrávených šípů či zakazující otravování studní jako metodu boje.

Všimněme si nejprve povinnosti **omezit** bojovou činnost a její následky jen na vojenské cíle. V soudobém MHP se tato zásada objevuje již v *Řádu války pozemní*, přijatém na Haagských konferencích r. 1899 a 1907, byť poměrně v úzké formě – stanoví se, že *mají být účinně všechna opatření, jichž je třeba, aby bylo co možná šetřeno všech budov věnovaných bohoslužbě, umění, vědě a dobročinnosti, historických památek, nemocnic a shromaždišť nemocných a raněných*. Plně tato zása-

da byla rozvinuta – zejména pokud jde o ochranu civilistů a civilních objektů – přirozeně současně s principem rozlišování a najdeme ji dnes v psa-

né podobě především v *I. Dodatkovém protokolu* k Ženevským úmluvám (z její obvyčejové povahy plyne i její platnost v konfliktech vnitrostátních). Maximální možné omezení útoku a jeho následků na vojenské cíle především zakazuje tzv. **útok nerozlišující**, tedy útok, který buď není zaměřen na konkrétní vojenský objekt, nebo sice je, ale používá takových zbraní či způsobů vedení boje, které současně zasahují i objekty civilní (např. kobercové bombardování). Současně již při přípravě útoků musí být učiněna **všechna možná opatření**, aby byly vyloučeny, nebo alespoň minimalizovány, všechny ztráty na civilních objektech či osobách – tedy maximální možná pozornost musí být věnována výběru objektu (cíle), prověření, že je skutečně objektem vojenským (viz minulý díl) a zajištění, že zvolený způsob útoku nezpůsobí žádné ztráty na civilních objektech či osobách, kterým

by výběrem zbraní či taktiky bylo lze předejít. Přitom hledisko ztrát v řadách útočníka není samo o sobě rozhodující – pozornost musí být věnována **minimalizaci ztrát civilních, nikoli vojenských!** Znamená to, že i letová hladina letounu musí být volena tak, aby bylo možné přesně zaměřit cíl, nikoli se jen vyhnout dosahu protiletadlových zbraní. V případě, kdy konkrétní vojenská výhoda z útoku není velká, či lze-li stejnou výhodu získat jinak (např. existuje jiný most), nesmí být útok ohrožující civilisty vůbec zahájen.

Síla této zásady není ve slově *minimalizovat*, ale ve spojení **učinít všechna možná opatření** – co může být učiněno, učiněno být musí (jinak se daná akce stává předmětem zájmu žalobce a soudu). K povinným preventivním opatřením náleží zákaz umísťovat vojenské objekty do hustě osídlených oblastí i povinnost provést evakuaci

civilistů z míst v nebezpečí boje. Směřovat pohyby civilistů k „ochraně“ vojenských objektů je přísně zakázáno.

Máme-li tedy zodpovědět otázku z minulosti, tedy jak postupovat v případě, kdy v části objektu jsou civilisté a v části vojáci, zjistíme, že na objekt je útok přípustný, ale tak, aby byly v maximální možné míře šetřeny civilisté – nemůže tedy být dělostřeleckou salvou naráz srovnán se zemí, ale budou použity vhodnější zbraně (např. kulometry, palba z kanonu menší ráže aj.) umožňující jeho omezení na tu část, kde jsou vojáci.

Druhé části tohoto principu, tedy povinnosti předcházet nadbytečným zraněním či útrapám, se budeme věnovat příště.

RNDr. Marek Jukl, Ph.D.
prezident ČČK ■

ZPRÁVY, AKTUALITY

Výkonná rada ČČK 14. 6. 2008

Výkonná rada na tomto svém zasedání zhodnotila průběh výročního zasedání Shromáždění delegátů ČČK, které se konalo v Praze dne 24.5. 2008. Dále schválila pravidla a postupy pro použití finančních prostředků získaných direct mailingem a návrh použití finančních prostředků získaných formou direct mailingu v 1. etapě roku 2008.

Dále VR ČČK schválila žádost OS ČČK Česká Lípa, OS ČČK Ostrava, OS ČČK Mladá Boleslav o poskytnutí bezúročných půjček a žádost OS ČČK České Budějovice o prodloužení splatnosti bezúročných půjček.

Na tomto zasedání VR ČČK také schválila založení servisní organizace ČČK formou společnosti s ručením omezeným. Rovněž došlo ke schválení rozhodnutí prezidenta ČČK, kterým se doplňuje Směrnice ČČK č. 2/2007 o identifikaci v ČČK.

V rámci informačních zpráv vzala Výkonná rada ČČK na vědomí zprávy o činnosti prezidenta ČČK a Úřadu ČČK a přehled aktivit Úřadu ČČK a OS ČČK se sdělovacími prostředky za období od minulého zasedání. Dále VR ČČK vzala na vědomí informace o splacení poskytnutých půjček oblastními spolky ČČK a zprávy ze zahraničních služebních cest. ■

„Daruj krev ještě dnes“

Kampaň pod tímto názvem byla odstartována letos v březnu na Transfuzním oddělení Fakultní nemocnice Olomouc. Cílem kampaně je přilákat nové pravidelné bezplatné dárce krve, a to především z řad mladé generace.

Patronem kampaně je jedna z legend českého hokeje – Jiří Dopita, který daroval krev na konci dubna společně s hráči prvoligového mužstva HC Olomouc.

Kampaň také podpořil Český červený kříž a ve spolupráci s 1. Českou vicemiss sl. Evou Čerešňákovou, olomouckou modelingovou agenturou Styl a Transfuzním oddělením FN Olomouc uspořádal v pátek 13. června 2008 odběrovou akci, v rámci níž daroval krev nejen prezident Českého červeného kříže Marek Jukl, 1. Česká vicemiss, ale také další sympatické slečny z oblasti modelingu.

Slovo redakce...

Přání dovědět se co nás co nás v budoucnosti čeká, patří k odvěkým lidským tužbám. Proto byli vyhledáváni vykladači osudu, kartářky a jasnovidci, a proto by se čtenářům těchto novin mohla zdát vhodná anketní otázka – jakým směrem se bude dále vyvíjet činnost naší organizace? V souvislosti s podobnými otázkami je vždy dobré se držet onoho známého, že budoucnost se nepředpovídá, budoucnost se tvoří. Jinými slovy řečeno, že nemusíme předvídat to, co vlastní myslí a silami ovlivňujeme, protože to tak „k obrazu svému vytvoříme“. Má to ovšem vždy několik předpokladů. Zdravý rozum nám jaksí říká, že pokud máme mít něco rádi musíme se s tím zpravidla nejdříve seznámit. Ale určitě to také znáte. Když si člověk zamiluje nějakou bytost, tak velmi často ani nemusí přesně vědět proč. Obvykle však panuje shoda při vyjádření důvodů v tom, že ona milovaná osoba je prostě „jiná než ty ostatní“. Z mnoha vlastně velmi podobných jedinců si lidé vybírají ty, kteří se nejen vzhledem, přitažlivostí, ale množstvím lákavých vlastností odlišují od ostatních. I společnost Červený kříž se konec konců ocitá v podobné

situaci. Na poli humanitárních služeb přibývá nejrůznějších subjektů a každý občan má stále větší prostor svobodného výběru. Ten subjekt, který si více občanů vybere (členové, dobrovolníci, klienti, donátoři apod.), má lepší šance uspět v neustále rostoucí konkurenci. Jde o to dobře umět směrem navenek prezentovat naši spolkovou činnost jako nezastupitelnou součást občanské společnosti – tj. lidskou potřebu svobodně se spolčovat a zapojovat se do činnosti, kde lidé spolu komunikují a nalézají prostor pro společné zájmy. Zájmy, které přinášejí prospěch a kultivují společnost jako celek. A k tomu by měly sloužit třeba i tyto naše noviny. K čemu budou a hlavně jaké budou, to hodně záleží na vás. K tomu je ale také třeba něco udělat, zamyslet se, sednout, napsat, poslat. Samozřejmě také nemusíte udělat vůbec nic. Ono „nic“ mě vždycky trochu fascinovalo. Asi proto, že se má nic tak rádo. Nic se nedaří, raději nic nedělat, aby se nic nepokazilo. Matematicky se nic často vyjadřuje jako nula, ale i nula je dost velká, když se postaví vedle nic. Nic na rozdíl od nuly není ani vidět. Když dáte k jedničce nulu máte deset, ale když tam postavíte nic tak se nic nemění. Tomu se fakt nic nevyrovná...

Ing. Jana Štrejnová, redakce Novin ČČK ■

Za zmínku stojí jistě skutečnost, že za dva měsíce od zahájení kampaně darovalo krev téměř dvěšedesát nových dárců, což je, dle slov přímáky Transfuzního oddělení FN Olomouc MUDr. Galuszkové, ve srovnání se stejným obdobím loňského roku, nárůst o více než čtyřicet procent.

Český červený kříž by rád zorganizoval v rámci této kampaně ještě jednu odběrovou akci, které by se opět účastnily slečny z modelingu. ■

Pokračování úspěšné akce

Český červený kříž ve spolupráci s transfuzním oddělením Všeobecné fakultní nemocnice Praha 2 zorganizoval dne 28.8.2008 pokračování úspěšné akce, která se poprvé konala v únoru letošního roku pod názvem „Darujte krev s Českou Miss a Vicemiss“. Součástí akce byla i malá tisková konference.

Obdivu fotografů a reportérů tentokrát neunikly především Miss ČR 2008 Zuzka Jandová a Česká Vicemiss 2007 Eva Čerešňáková, o jejichž dlouholetém kamarádství se dá po této akci říci, že bylo doslova „zpečeteno krví“. Za zájmovost stojí skutečnost, že sl. Jandová, která se únorové akce, tenkrát ještě jako horká favoritka na titul Miss ČR 2008 zúčastnila, ale nemohla, vzhledem ke stomatologickému zákroku, darovat krev, slíbila, že jakmile bude další možnost podobnou akci zopakovat, ráda přijde darovat krev, což také učinila a navíc se rozhodla stát další pravidelnou bezplatnou dárkyní krve.

V rámci tiskové konference informovala Eva Čerešňáková o dalším záměru rozšířit své aktivity i na podporu dalšího projektu ČČK, a to výuku předlékařské první pomoci. ■

SPOLKOVÝ ŽIVOT

Darovat krev jen „jako“

Dne 16. a 17. června u příležitosti Světového dne dárců krve (který připadá na 14.6.) organizoval náš Oblastní spolek Prahy 1 Den otevřených dveří na transfuzní oddělení Fakultní nemocnice Královské Vinohrady. Dveře se otevřely studentům z Vyšší odborné školy ekonomických studií a Střední průmyslové školy potravinářských technologií a Gymnázia Jana Nerudy. Studenti měli možnost si vyslechnout přednášku o krevních skupinách a také okusit modelovou snídaní dárců v den odběru. Nejzajímavější částí programu ovšem byla návštěva samotného transfuzního oddělení při plném provozu. S paní lékařkou Bělochovou

jako průvodcem studenti prošli všechny části transfuzního oddělení tak, jak by jím procházel skutečný dárců. „Jako“ se studenti registrovali a vyplnili osobní dotazník, „jako“ šli na odběr vzorku krve, „jako“ byli vyšetřeni lékařem (i když tady si odvážní studenti nechali změřit krevní tlak doopravdy) a „jako“ šli na vlastní odběr. To vše mohli zároveň pozorovat na příkladu dárců, kteří souběžně darovali krev.

V projektu se bude díky velkému ohlasu pokračovat i ve školním roce 2008/2009.

Magdalena Uzlíková,
OS ČČK Praha 1 ■

Víkendový pobyt ve Cvikově

MS ČČK v Novém Boru připravila pro děti ZŠ víkendový pobyt ve Cvikově. Přihlásilo se 20 dětí převážně z 1.– 5. třídy. 4 starší děti sloužily jako figuranti při ošetřování „úrazů“. Akce začala v sobotu ráno, kdy děti vyrazily se svými vedoucími (bez rodičů a batohů) z náměstí Míru lesem kolem Havranek a Údolím Samoty do Cvikova. Počasí přálo a cesta byla příjemná, osvěžení u studánky přišlo všem vhod. Po 2 hodinách cesty jsme dorazili do cíle. Ubytovali jsme se v chatkách Cvikovčácku a odpoledne se zúčastnili oslavy MDD, zasoutěžili si, opekli buřty a prostě si užívali. Večer se děti mohly osvěžit v bazénu. Následovaly hry

a poskytování první pomoci „zraněným“. V neděli, po úklidu chatek, jsme se vydali k Lesnímu divadlu. Cestou jsme opět, pod odborným vedením Vládi Dvořáka, nacvičili ošetření různých zranění. Snažili jsme se zastavit krváčení a uklidnit poraněného, který byl v šoku.

Po dobrém obědě se vracela parta spokojených a odborně ovázaných dětí zpět autobusem, aby všichni viděli, že jsme se opravdu něco naučili. A taky možná proto, abychom trochu vyplašili čekající rodiče...

Hana Macelová,
MS ČČK Nový Bor ■

Jak do školy nebo školky? Bezpečně!

Ačkoliv v době prázdnin většina dětí dávno pustila učení z hlavy, několik si jich školu připomnělo i v jejich průběhu. Přihlásily se totiž do každoroční výtvarné soutěže, kterou karlovarský Červený kříž uspořádal 9. července pod názvem „Bezpečná cesta do školy – školky“.

Stejně jako loni, i letos bylo úkolem nakreslit obrázek, který znázorňuje situaci na přechodu pro chodce, na křižovatkách, při vystupování z autobusu, kdo si kde hraje a jaké dělá chyby v silničním provozu.

Děti soutěžily ve třech věkových kategoriích (do 6 let, od šesti do 12 let a od dvanácti do 15 let) a na výběr měly techniku podle svého výběru

(fixy, pastelky, temperové barvy, tuž, křídlové barvy).

Pod heslem „škola hrou“ bylo cílem děti nejen pobavit, ale také jim připomenout nebezpečí na silnicích a ulicích, která hrozí každému, kdo pravidla silničního provozu nedodržuje.

Odborná komise vyhodnotila vždy jeden výkres z dané věkové kategorie a vítězové obdrželi ceny ve formě sladkostí a omalovánky s tematikou první pomoci. Všichni účastníci výtvarné soutěže pak obdrželi propagační materiál.

Věra Sládková,
ředitelka OS ČČK K. Vary ■

Nebyl zájem

Osmidenní krajské studijní středisko Českého červeného kříže, které mělo proběhnout v polovině července v penzionu Kukačka v Tisové u Nejdku, se neuskutečnilo. Důvod je prostý: nebyl o něj zájem.

Podobné pobyty organizované ČČK jsou už tradicí. Jejich hlavním cílem je prohloubit teoretické a praktické znalosti poskytování první pomoci díky poznávání základů anatomie a fyziologie člověka. Problematiku první pomoci se mládež mezi 16 a 18 lety učí i zábavnou formou, nezapomíná se ani na sportovní činnost, turistiku, poznávání okolí.

Letos nabídka proběhla opakovaně tiskem, vyšlo několik článků a reklam, o akci se mluvilo také

v rádiu, bohužel se ale přihlásilo málo zájemců. A to přesto, že byla určena nejen mladým lidem na Karlovarsku, ale také těm v Plzeňském kraji.

Karlovarský Červený kříž byl proto donucen zrušit druhý (koncem července) i třetí (polovina srpna) termín.

Je nám líto, že se projekt neuskutečnil. Když se podíváme na statistiku např. dopravních nehod, zjistíme, že znalosti poskytování první pomoci nejsou mezi mladými lidmi příliš rozšířené.

Mohlo to být příjemné setkání s užasnými lidmi, ale bohužel...

Věra Sládková,
ředitelka OS ČČK K. Vary ■

Má práce ve zdravotním kroužku ve Štítině

Po absolvování zdravotnické školy v Opavě jsem začala v roce 1954 aktivně pracovat pro Červený kříž. V roce 1960 jsem nastoupila jako dětská zdravotní sestra ve zdravotním středisku ve Štítině. Zde jsem ihned navázala spolupráci se zdejší základní školou a věnovala se mládeži. Založila jsem kroužek mladých zdravotníků a s paní učitelkou Onderkovou jsem začala děti učit základům první pomoci. Musím poděkovat vedení školy, tehdejší ředitelce paní Večerkové, která nás velice podporovala. I další ředitelé byli vstřícní a měli pochopení pro tuto zájmovou činnost. Naši vyškolení žáci ZŠ ve Štítině dosahovali každoročně dobrých výsledků v okresních i krajských soutěžích HMZ. K tomu, abychom se těchto výsledků dopracovali, předcházela perná práce a bylo třeba dětem věnovat mnoho hodin volného času. Nikdy jsem nelitovala toho, že jsem svůj volný čas věnovala práci – projektu zaměřenému na poskytování první pomoci, naučila žáky hygienickým návykům, základům první pomoci, co dělat v případě úrazů nebo zavolat odbornou záchrannou službu. O všech školeních, soutěžích HMZ jsem si vedla kroniku, která je uložena na ZŠ ve Štítině.

Oldřiška Dostálová
klientka Domova Seniorů Ludmila
Háj ve Slezsku - Smolkov ■

Výlety za zdravím a poznáním

Klub dárců krve absolvoval druhý společný cyklistický výlet „Na kolech za krásami Královéhradecka“. Skupina patnácti odvážných a zdatných cyklistů vyjela poslední květnovou sobotu po hradeckém okolí pro zdraví i pro radost.

Připravená trasa vedla především po zajímavých místech hradeckého okolí. I když byla nakonec asi dvojnásobná, než jsme plánovali, zvládli ji bez problémů začátečníci i středně pokročilí cyklisté. Naším cílem nebyly špičkové sportovní výkony, ale zábava, poznání hezkých míst a společnost příjemných lidí z KDK a ČČK. A to se i podařilo. V příjemné lehké sportovní atmosféře jsme navštívili Lázně Bohdaneč, Němčice, Kunětickou horu nebo Vysokou nad Labem. Nechyběla ani zastavení na občerstvení a dobrý oběd.

Další společný červnový výlet byl pěší a zavedl nás do Semil, Železného Brodu, na vrch Kozáků a krásného okolí. Vlákem tam a zpět a mezi tím pěšky po zajímavých místech.

Lubomír Pšenička
předseda Klubu dárců krve
při OS ČČK Hradec Králové ■

Zvláštní setkání Křížů

Ke zvláštnímu setkání Červených křížů dochází každoročně začátkem července u Hradce Králové. Není to setkání ani výukové, ani pracovní, ani kama-rádské... Je to setkání v pravdě historické. Na vrchu Chlum se totiž 3. července 1866 střetly několika set tisícové armády pruské a rakouské strany. Na bojišti zůstaly tisíce mrtvých a raněných. A poprvé v historii je z pruské strany ošetřovány sbory s označením Červeného kříže. Prusko totiž bylo v té době už signatářem Ženevské konvence, a tak se tento symbol vůbec poprvé objevil na českém území. Bylo to dva roky před vznikem Vlasteneckého pomocného spolku pro Království české.

Každý rok si tak připomínáme nejen hrůzy války, které přešly naším krajem, ale i bohatou a dlouhou historii Červeného kříže na českém území. Symbolu pomoci a nestrannosti, humanity a mílo-srdcnosti, symbolu, který přetrvával do dnešních dnů, kdy na každoroční rekonstrukci bitvy u Chlumu právě Červený kříž zajišťuje zdravotní dozor. Setkávají se tu dva Kříže z různých dob. Jeden z roku 1866, pruský, s uniformami od krve, bláta a střelného prachu, a druhý z 21. století, český, s moderními uniformami, ale stále se stejným znakem Červeného kříže. Zvláštní setkání. V pravdě historické.

Bc. Lukáš Pochylý
předseda OS ČČK Hradec Králové ■

Hradec Králové navštívila Alko-kára

Speciální vozítko simulující jízdu v opilosti si vyzkoušeli i Hradečané. Po Praze a Českých Budějovicích se i na východě Čech takzvaná Alko-kára stala hlavní atrakcí dvoudenní akce v rámci evropské kampaně za bezpečnost na silnicích Road Safety.

Mezinárodní tým Alko-káry spolu s Oblastním spolkem Českého červeného kříže Hradec Králové, Městskou policií a dalšími partnery připravili na oba dny pestrý program pro děti, školy i dospělé. Týkal se všeho, co souvisí s bezpečností na silnicích. Řidiči si mohli díky radaru hradeckých strážníků otestovat přesnost svého tachometru, odborníci jim poradili s bezpečnostní výbavou vozidla a zdravotníci hradeckého Červeného kříže zase s obsahem autolekárníčky.

Městská policie se zaměřila i na bezpečnost chodců a cyklistů a ve spolupráci s BESIPem vysvětlovala mimo jiné například důležitost pestrého, dobře viditelného oblečení nebo používání reflexních materiálů. Speciální odrazové materiály v kombinaci se světlým oděvem totiž výrazně zvyšují viditelnost osob při pohybu na vozovce a tím mnohonásobně zvyšují jejich bezpečnost.

Belgičtí kolegové z týmu Alko-káry ve spolupráci s automobilkou Toyota, která celou mezinárodní akci spolufinancuje a organizuje, vysvětlovali význam speciálního vozítka, které simuluje jízdu řidiče pod vlivem alkoholu. Alko-kára totiž o několik desetin sekundy zpožďuje řidičovy reakce. Podobný význam měly i speciální brýle, se kterými člověk viděl asi jako s 1 - 2 promile alkoholu v krvi. Projít pak kužely vytyčenou trasu se stalo jen těžko zvládnutelným úkolem.

Velký zájem byl i o zkušební jízdu na simulátoru, který v opravdovém automobilu promítal různé situace silničního provozu a testoval řidičovy reakce. I zkušební řidiči se složitě vyrovnávali s nečekanými překážkami na silnici.

Tým Alko-káry velmi ocenil zájem Hradečanů, kterých se přímo zúčastnilo přes 1500, a především zájem škol a mladých lidí. Stejně kladně hodnotili i spolupráci řady partnerů, kteří se v Hradci Králové na akci v rámci kampaně Road Safety podíleli. Poděkování patří Městské policii HK, BESIPu nebo hradecké Toyotě.

Karel Žabka
ředitel Úřadu OS ČČK Hradec Králové ■

Eurokomisař Vladimír Špidla navštívil OS ČČK Zlín

Za účelem kontroly Azylového zařízení pro nepřizpůsobivé muže bez přístřeší navštívil Úřad OS ČČK Zlín Dr. Vladimír Špidla v doprovodu senátorky Dr. Aleny Gajdůškové. Na provoz tohoto zařízení přispívala EU od října 2005. Tato pomoc skončila 30. 4. 2008. Díky finančním prostředkům z EU se život mužů bez domova, na Azylovém zařízení OS ČČK Zlín velmi zkvalitnil. Nejen, že bylo pořízeno částečně nové zařízení (poste- le, lůžkoviny a podobně), ale mohli jsme zajistit pro ně péči sociální pracovnice, zdravotní sestry a také splnit podmínky pro Registraci sociálního zařízení. Tak se nám také podařilo těm, kteří již sešli stářím zajistit umístění v domovech důchodců (4 muži) a těm nemocným léčení v Krajské Baťovské nemocnici. Protože po skončení projektu se nepodařilo zajistit návaznost dalšího projektu z finančních prostředků EU, je dále provoz zajišťován pomocí finančních prostředků statutárního města Zlín a Zlínského kraje.

Anna Vařáková
předsedkyně OS ČČK Zlín ■

DALŠÍ ZAJÍMAVOSTI, TÉMATA

Christiana

Příběhů z druhé světové války jste již jistě četli hodně, většinou samozřejmě smutných. Příběh, který Vám lehce nastíníme my, má přes smutné okolnosti, za kterých se zrodil, kupodivu nádech romantiky. Dokazuje, že láska kvete v každém věku, nejvíce ovšem v mládí. Mladí lidé jsou a byli velmi adaptabilní a nezdolný „element“. Když za války musely tisíce mladých lidí z Protektorátu nastoupit do Německa na nucené práce, čekaly je často oštesné pracovní a životní podmínky, které řada z nich zaplatila zdravím a mnozí i životem. Přesto v sobě kupodivu někteří našli energii i na osobní život. Tak jako pan Václav z Rakovníka, který byl nasazen na nucené práce do Mnichova. Pracoval tam u firmy Rodenstock. Jak dokazuje jeho dobová fotografie, v Čechách se rodí nejen hezké dívky, ale i hezcí mládenci, a tak jistě v Mnichově okouzli mnoho německých děvčat. Jeho vyvolenou se stala jistá Barbara. Určitě spolu v rámci tehdejších možností prožili hodně hezkých chvil a mysleli to spolu naprosto vážně, ale po skončení nucených prací se Václav vrátil do vlasti a ze vztahu tak nakonec

zbyl jen svazek dopisů a vzpomínky. A také děvčátko jménem Christiana, které se Barbaře narodilo v roce 1944. Protože s koncem války skončil i příběh Václava a Barbary, Christiana svého biologického otce nikdy neviděla. Její maminka se samozřejmě provdala, takže Christiana ani neměla důvod shánět se po tatínkovi. Ani Václav neměl důvod plést se své válečné lásce do rodinného života, protože sám časem v Čechách založil rodinu.

Pravdu o svém původu se ovšem Christiana jednoho dne dozvěděla, a jako většinu lidí v podobné situaci, začala ji pronásledovat neodbytná touha biologického otce najít. Nebo alespoň kohokoli z jeho příbuzných, protože byla pochopitelně zvědavá i na jeho rodinu.

Mnoho toho o něm nevěděla: měla jeho fotografii, dopisy, které psal kdysi její mamince, a věděla, jak se jmenuje a že má bratra-dvojče. Se žádostí o pátrání se obrátila na Mezinárodní pátrací službu v Bad Arolsensu v Německu. Pracovníci MPS našli ve svých záznamech i záznam o nuceném nasazení Václava v Mnichově, z něž bylo možno vyčíst dů-

ležitě identifikační údaje. O tyto údaje doplněnou žádost postoupili k dalšímu zpracování Pátrací službě ČČK. Pátrací služba ČČK se obrátila na jeden ze svých cenných informačních zdrojů, bez nichž by její práce byla nemyšlitelná, a kupodivu bez větších problémů a průtahů byla zjištěna současná adresa pana Václava. Pátrací služba mu tedy v souladu s obvyklým postupem zaslala doporučený dopis, v němž mu vysvětlila situaci a dotázala se jej, zda si přeje být s dcerou Christianou v kontaktu a zda souhlasí s tím, aby jí byla předána jeho adresa. Pan Václav s předáním adresy Christianě souhlasil. Jemu jsme pro případné urychlení kontaktu předali naopak Christianinu adresu. Ani ne za tři týdny jsme od pana Václava dostali e-mail, který si dovolíme citovat: „Vážená paní Holubová, chci Vám tímto mnohokrát poděkovat za nalezení mé dcery. Ke shledání došlo minulou sobotu. Bylo to velmi milé a příjemné. Ještě jednou děkuji. Václav.“

Ivana Holubová
Pátrací služba ČČK ■

NOVINY ČERVENÉHO KŘÍŽE vydává Úřad Českého červeného kříže Praha, registrační číslo MK ČR E 7302, redakční zpracování Ing. Jana Štrejnová ve spolupráci s úseky Úřadu ČČK. Redakce, administrace a inzerce Thunovská 18, 118 04 Praha 1 – Malá Strana, tel. 251 104 111. Kontaktní adresa redakce: strejnova.jana@cervenekriz.eu
Příspěvky posílejte na tuto elektronickou adresu a to ve formátu MS Word, obrázky jednotlivě ve formátu jpg, tif, bmp apod.